

Официален вестник

на Европейския съюз

L 39

Издание
на български език

Законодателство

Година 53
12 февруари 2010 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

Регламент (ЕС) № 124/2010 на Комисията от 11 февруари 2010 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 1

Регламент (ЕС) № 125/2010 на Комисията от 11 февруари 2010 година за определяне на максимално намаление на митото за внос на царевица в рамките на тръжната процедура, посочена в Регламент (ЕО) № 676/2009 3

РЕШЕНИЯ

2010/86/ЕС, Евратом:

★ Решение на Европейския парламент от 20 януари 2010 година за избор на Европейски омбудсман 4

2010/87/ЕС:

★ Решение на Комисията от 5 февруари 2010 година относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер C(2010) 593) ⁽¹⁾ 5

Цена: 3 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

IV	Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом	
★	Решение 2010/88/ОВППС/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 година относно подписването, от името на Европейския съюз, на споразумението между Европейския съюз и Япония за правна взаимопомощ по наказателноправни въпроси	19
	Споразумение между Европейския Съюз и Япония за правна взаимопомощ по Наказателноправни въпроси	20

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 124/2010 НА КОМИСИЯТА

от 11 февруари 2010 година

за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 12 февруари 2010 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 февруари 2010 година.

За Комисията,
от името на председателя,

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	IL	176,4
	JO	82,9
	MA	82,1
	TN	124,7
	TR	99,6
	ZZ	113,1
0707 00 05	JO	150,4
	MA	75,9
	TR	140,4
	ZZ	122,2
0709 90 70	IL	247,1
	MA	123,7
	TR	143,3
	ZZ	171,4
0709 90 80	EG	69,8
	MA	131,9
	ZZ	100,9
0805 10 20	EG	49,7
	IL	57,3
	MA	47,1
	TN	47,0
	TR	52,0
	ZZ	50,6
0805 20 10	IL	150,5
	MA	89,1
	ZZ	119,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,3
	EG	57,3
	IL	92,1
	JM	109,6
	MA	85,7
	PK	45,0
	TR	61,9
	ZZ	72,6
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	TR	70,0
	ZZ	74,2
0808 10 80	CL	60,1
	CN	68,1
	MK	24,7
	US	111,9
	ZZ	66,2
0808 20 50	CN	52,8
	US	100,1
	ZA	110,3
	ZZ	87,7

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 125/2010 НА КОМИСИЯТА**от 11 февруари 2010 година****за определяне на максимално намаление на митото за внос на царевича в рамките на тръжната процедура, посочена в Регламент (ЕО) № 676/2009**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 144, параграф 1 във връзка с член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 676/2009 на Комисията ⁽²⁾ беше открита тръжна процедура за максимално намаление на митото за внос в Испания на царевича с произход от трети държави.
- (2) В съответствие с член 8 от Регламент (ЕО) № 1296/2008 на Комисията от 18 декември 2008 г. за установяване на подробни правила за прилагане на тарифните квоти за внос на царевича и сорго в Испания и внос на царевича в Португалия ⁽³⁾ Комисията може, съгласно процедурата, посочена в член 195, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, да реши да определи максимално намаление на митото за внос. За това определяне следва

да се вземат предвид критериите, предвидени в членове 7 и 8 от Регламент (ЕО) № 1296/2008.

- (3) Търгът се печели от всеки участник, чиято оферта е за сума, равна или по-малка от максималното намаление на митото за внос.
- (4) Управителният комитет за общата организация на селскостопанските пазари не е представил становище в срока, определен от неговия председател,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За офертите, подадени от 29 януари до 11 февруари 2010 г. в рамките на тръжната процедура, посочена в Регламент (ЕО) № 676/2009, максималното намаление на митото за внос на царевича се определя на 19,61 EUR/t за максимално общо количество от 8 000 t.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 12 февруари 2010 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 февруари 2010 година.

За Комисията,
от името на председателя,

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 196, 28.7.2009 г., стр. 6.

⁽³⁾ ОВ L 340, 19.12.2008 г., стр. 57.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

от 20 януари 2010 година

за избор на Европейски омбудсман

(2010/86/ЕС, Евратом)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 24, трета алинея и член 228 от него,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а от него,

като взе предвид своето Решение 94/262/ЕОВС, ЕС, Евратом от 9 март 1994 г. относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана ⁽¹⁾,

като взе предвид член 204 от Правилника за дейността на ЕП,

като взе предвид поканата за подаване на заявления ⁽²⁾,

като взе предвид гласуването си от 20 януари 2010 г.,

РЕШИ:

да избере Nikiforos DIAMANDOUROS за Европейски омбудсман.

Съставено в Страсбург на 20 януари 2010 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

⁽¹⁾ ОВ L 113, 4.5.1994 г., стр. 15.

⁽²⁾ ОВ С 216, 10.9.2009 г., стр. 7.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 5 февруари 2010 година

относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(нотифицирано под номер C(2010) 593)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/87/ЕО)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защитата на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 4 от нея,

след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно Директива 95/46/ЕО държавите-членки са длъжни да следят предаването на лични данни към трета страна да се извършва само ако съответната трета страна осигурява достатъчна степен на защита на данните и ако законите на държавите-членки, които са съобразени с другите разпоредби на директивата, са спазени преди предаването.
- (2) Член 26, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО обаче предвижда, че при предоставянето на известни гаранции държавите-членки могат да разрешат предаването или набора от предавания на лични данни към трети страни, които не осигуряват достатъчна степен на защита. Тези гаранции могат в частност да произтичат от съответни договорни клаузи.
- (3) Съгласно Директива 95/46/ЕО степента на защита на данните трябва да бъде преценена с оглед на всички обстоятелства, свързани с операцията по предаването на данни или набора от операции по предаване на данни. Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно посочената директива, публикува насоки за улесняване на оценката.

- (4) Стандартните договорни клаузи трябва да се отнасят само до защитата на данни. Ето защо износителят на данни и вносителят на данни са свободни да въвеждат други клаузи от търговски характер, които смятат за необходими за договора, при условие че те не противоречат на стандартните договорни клаузи.

- (5) Настоящото решение не накърнява националните разрешения, които държавите-членки могат да предоставят в съответствие с националните разпоредби за прилагане на член 26, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО. Настоящото решение следва да има за последица само това да изиска от държавите-членки да не отказват да признаят, че стандартните договорни клаузи, фигуриращи в него, предлагат достатъчни гаранции, и поради това то не следва да има действие върху други договорни клаузи.

- (6) Решение 2002/16/ЕО на Комисията от 27 декември 2001 г. относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО ⁽²⁾, бе прието, за да се улесни предаването на лични данни от администратор на лични данни, установен в Европейския съюз, към лице, което ги обработва, установено в трета страна, която не осигурява достатъчна степен на защита.

- (7) От приемането на Решение 2002/16/ЕО досега е придобит значителен опит. Освен това в доклада за прилагане на решенията относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни на трети страни ⁽³⁾ бе показано, че съществува нарастващ интерес към насърчаване на използването на стандартните договорни клаузи за международно предаване на лични данни на трети страни, които не осигуряват достатъчна степен на защита. В допълнение заинтересованите страни направиха предложения за актуализиране на стандартните договорни клаузи, посочени в Решение 2002/16/ЕО с цел да се вземе предвид бързо разширяващият се обхват на дейностите по обработване на лични данни в световен мащаб и да се разгледат определени въпроси, които не са били обхванати от посоченото решение ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ ОВ L 6, 10.1.2002 г., стр. 52.

⁽³⁾ SEC(2006) 95, 20.1.2006 г.

⁽⁴⁾ Международна търговска камара (ICC), Съвет на японските предприятия в Европа (JBCE), Комитет за ЕС на Американската търговска камара в Белгия (Amcham) и Федерация на европейските асоциации за директен маркетинг (FEDMA).

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- (8) Обхватът на настоящото решение следва да се ограничи до това да установи, че клаузите, които са изброени в него, могат да бъдат използвани от администратор на лични данни, установен в Европейския съюз, за да предостави достатъчни гаранции по смисъла на член 26, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО при предаването на лични данни на лице, което ги обработва, установено в трета страна.
- (9) Настоящото решение не следва да се прилага за предаването на лични данни от администратори, установени в Европейския съюз, към администратори, установени извън Европейския съюз, което попада в обхвата на Решение 2001/497/ЕО на Комисията от 15 юни 2001 г. относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО ⁽¹⁾.
- (10) Настоящото решение следва да изпълни задължението, предвидено в член 17, параграф 3 от Директива 95/46/ЕО, и не следва да накърнява съдържанието на договори или правни актове, изготвени съгласно тази разпоредба. Във всеки случай някои стандартни договорни клаузи, отнасящи се по-специално до задълженията на износителя на данни, трябва да бъдат включени с цел да се увеличи яснотата относно разпоредбите, които могат да съществуват в договор между администратор и лице, обработващо данните.
- (11) Надзорните органи на държавите-членки играят ключова роля в този договорен механизъм, като осигуряват достатъчна степен на защита на личните данни след предаването им. В изключителни случаи, когато износителят на данни откажат или не са в състояние да инструктират по подходящ начин вносителя на данни и съществува непосредствен риск от тежка вреда за заинтересованите физически лица, стандартните договорни клаузи трябва да позволяват на надзорните органи да подложат вносителите на данни и подизпълнителите на проверка и ако е необходимо, да вземат решения, които са задължителни за вносителите на данни и подизпълнителите. Надзорните органи следва да имат правомощието да забраняват или да спират предаването на данни или набора от предавания на данни въз основа на стандартните договорни клаузи в такива изключителни случаи, в които е установено, че предаването въз основа на договор може да има съществени неблагоприятни последици върху гаранциите и задълженията, предоставящи достатъчна степен на защита на заинтересованото физическо лице.
- (12) Стандартните договорни клаузи следва да предвиждат технически и организационни мерки за сигурност, които да бъдат прилагани от лицата, обработващи данните, установени в трета страна, която не осигурява достатъчна степен на защита, с цел да се гарантира равнище на сигурност, адаптирано към рисковете, свързани с обработването и характера на данните, подлежащи на защита. Страните трябва да предвидят в договора технически и организационни мерки, които с оглед на приложимото право за защита на данните, на равнището на технологично развитие и на разходите за тяхното изпълнение са необходими за защита на личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване или неволно загубване, промяна, неразрешено разкриване или достъп, или всяка друга незаконна форма на обработване.
- (13) За да се улесни потокът от данни, идващи от Европейския съюз, е желателно лицата, обработващи данните, които предоставят такива услуги на няколко администратори от Европейския съюз, да могат да прилагат същите технически и организационни мерки за сигурност, независимо от това от коя държава-членка произхожда предаването на данни, и по-специално в случаите, когато вносителят на данни получава за последващо обработване данни, произхождащи от различни клонове на износителя на данни в Европейския съюз, в които случаи следва да се прилага правото на посочената държава-членка на клона.
- (14) Целесъобразно е да се установи минимална информация, която страните трябва да предвидят в договора относно предаването. Държавите-членки трябва да си запазят възможността да уточняват информацията, която страните трябва да предоставят. Действието на настоящото решение следва да се преразгледа с оглед на натрупания опит.
- (15) Вносителят на данни трябва да обработва предаваните лични данни единствено от името на износителя на данни и според неговите инструкции и задълженията, съдържащи се в клаузите. В частност, вносителят на данни не следва да разкрива личните данни пред трета страна без предварителното писмено съгласие на износителя на данни. Износителят на данни трябва да изисква от вносителя на данни по време на периода на услугите по обработване на данните да обработва данните съгласно неговите инструкции, приложимото право за защита на данните и задълженията, съдържащи се в клаузите.
- (16) В доклада за прилагане на решенията относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни на трети страни бе препоръчано установяването на подходящи стандартни договорни клаузи относно последващото предаване на лични данни от лице, обработващо данните, установено в трета страна, към друго лице, обработващо данните (предаване за подизпълнение), за да се отчетат бизнес тенденциите и практиките, които са в посока към нарастваща глобализация на дейностите по обработване на лични данни.

⁽¹⁾ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 19.

- (17) Настоящото решение следва да съдържа специфични стандартни договорни клаузи относно предаването за подизпълнение от лице, обработващо данните, установено в трета страна (вносителя на данни), на неговите услуги по обработване на данните към други лица, обработващи данните (подизпълнители), установени в трети страни. Освен това настоящото решение трябва да предвиди условията, на които трябва да отговаря предаването за подизпълнение, за да се гарантира, че предаваните лични данни продължават да бъдат защитени независимо от последващото им предаване на подизпълнител.
- (18) В допълнение предаването за подизпълнение трябва да се отнася единствено до операциите, посочени в договора, сключен между износителя и вносителя на данни и включващ стандартните договорни клаузи, предвидени в настоящото решение, и не трябва да се отнася до други операции по обработване или да служи на други цели, така че принципът на ограничаване на предаването до специфична крайна цел, посочен в Директива 95/46/ЕО, да бъде спазен. Освен това, когато подизпълнителят не изпълни собствените си задължения по обработването на данните съгласно договора, вносителят на данни следва да продължава да носи отговорност спрямо износителя на данни. Предаването на лични данни към лица, които ги обработват, установени извън Европейския съюз, не трябва да накърнява факта, че дейностите по обработване трябва да бъдат съобразени с приложимото право за защита на данните.
- (19) Стандартните договорни клаузи трябва да подлежат на привеждане в изпълнение не само от организациите, страни по договора, но също и от заинтересованите физически лица, и по-специално когато на последните се нанася вреда поради нарушаване на договора.
- (20) Заинтересованото физическо лице следва да има право да предприеме действия и ако е необходимо, да получи обезщетение от износителя на данни, който е администратор на предаваните лични данни. В изключителни случаи заинтересованото физическо лице следва също така да има право да предприеме действия и ако е необходимо, да получи обезщетение от подизпълнител в случаите, когато износителят на данни и вносителят на данни са изчезнали фактически или са престанали да съществуват юридически, или са изпаднали в несъстоятелност. В изключителни случаи заинтересованото физическо лице следва също така да има право да предприеме действия и ако е необходимо, да получи обезщетение от подизпълнител в случаите, когато износителят на данни и вносителят на данни са изчезнали фактически или са престанали да съществуват юридически, или са изпаднали в несъстоятелност. Такава гражданска отговорност на подизпълнителя трябва да бъде ограничена до собствените му операции по обработване съгласно договорните клаузи.
- (21) Ако спор между физическо лице, което се позовава на клаузата в полза на трето лице, и вносителя на данни не бъде решен по взаимно съгласие, вносителят на данни трябва да предложи на заинтересованото физическо лице избор между медиация и съдебен процес. Степента, в която заинтересованото физическо лице ще има реална възможност за избор, ще зависи от наличието на надеждни и признати системи за медиация. Медиацията от страна на надзорните органи по защита на данните на държавата-членка, в която е установен износителят на данни, трябва да представлява опция, когато тези органи предоставят такава услуга.
- (22) Договорът трябва да бъде съобразен с правото на държавата-членка, в която е установен износителят на данни и която позволява на трето лице бенефициер да поиска изпълнението на даден договор. Заинтересованите физически лица трябва да могат да бъдат представлявани от асоциации или други организации, ако желаят това и ако националното право го позволява. Същото право следва да урежда и разпоредбите относно защитата на данни във всеки договор с подизпълнител за предаване за подизпълнение на дейностите по обработване на личните данни, предавани от износителя на данни към вносителя на данни съгласно договорните клаузи.
- (23) Тъй като настоящото решение се прилага само за предаване от страна на лице, обработващо данните, установено в трета страна, на неговите услуги за обработване на данни, на подизпълнител, установен в трета страна, то не трябва да се прилага в случаите, в които лице, обработващо данните, установено в Европейския съюз и извършващо обработването на лични данни от името на администратор, установен в Европейския съюз, предава за подизпълнение своите операции по обработване на подизпълнител, установен в трета страна. В такива случаи държавите-членки решават дали да вземат предвид факта, че принципите и гаранциите на стандартните договорни клаузи, предвидени в настоящото решение, са били използвани за предаването на подизпълнител, установен в трета страна, за да се осигури достатъчна степен на защита на правата на физическите лица, чиито лични данни се предават в рамките на операциите по обработване при подизпълнение.
- (24) Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО, представи становище относно степенята на защита, предвидена от стандартните договорни клаузи, приложени към настоящото решение. Това становище бе взето предвид при подготовката на настоящото решение.
- (25) Решение 2002/16/ЕО следва да бъде отменено.
- (26) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на комитета, създаден съгласно член 31 от Директива 95/46/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Счита се, че стандартните договорни клаузи, съдържащи се в приложението, предоставят достатъчни гаранции за защитата на личния живот и основните права и свободи на физическите лица, както и по отношение на упражняването на съответните права, както се изисква от член 26, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО.

Член 2

Настоящото решение се отнася единствено до достатъчната степен на защитата, предоставяна чрез стандартните договорни клаузи, съдържащи се в приложението, при предаването на лични данни на обработващите ги лица. То не засяга прилагането на други национални разпоредби за прилагане на Директива 95/46/ЕО, които се отнасят до обработването на лични данни в държавите-членки.

Настоящото решение се прилага за предаването на лични данни от администраторите на данни, установени в Европейския съюз, към получатели, установени извън територията на Европейския съюз, които действат изключително като лица, обработващи данните.

Член 3

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

- а) „специални категории от данни“ означава данните, посочени в член 8 от Директива 95/46/ЕО;
- б) „надзорен орган“ означава органът, посочен в член 28 от Директива 95/46/ЕО;
- в) „износител на данни“ означава администраторът, който предава личните данни;
- г) „вносител на данни“ означава лицето, обработващо данните, установено в трета страна, което приема да получава от износителя на данни лични данни, предназначени за обработване от името на износителя на данни след предаване съгласно неговите инструкции и при условията на настоящото решение, и което не е част от системата на трета страна, осигуряваща достатъчна степен на защита по смисъла на член 25, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО;
- д) „подизпълнител“ означава всяко лице, обработващо данни, наето от вносителя на данни или от всеки друг подизпълнител на вносителя на данни, което приема да получава от вносителя на данни или от всеки друг подизпълнител на вносителя на данни лични данни, предназначени за извършване на дейности по обработване изключително от името на износителя на данни след предаване съгласно

неговите инструкции, при стандартните договорни клаузи, посочени в приложението, и условията на писмения договор за предаване за подизпълнение;

е) „приложимо право за защита на данните“ означава законодателството, защитаващо основните права и свободи на лицата, и по-специално правото на личен живот при обработването на лични данни, приложимо към администратор на данни в държавата-членка, в която е установен износителят на данни;

ж) „технически и организационни мерки за сигурност“ означава мерките, предназначени да защитават личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване или неволно загубване, промяна, неразрешено разкриване или достъп, особено когато обработването предполага предаването на данни по мрежа, и срещу всяка друга незаконна форма на обработване.

Член 4

1. Без да се накърняват правомощията им да предприемат мерки за осигуряване на спазването на националните разпоредби, приети съгласно глави II, III, V и VI от Директива 95/46/ЕО, компетентните органи на държавите-членки могат да упражняват правомощията, с които разполагат, за да забраняват или да спират потоците от данни към трети страни с цел защитата на физически лица при обработването на техните лични данни, в случай че:

- а) е установено, че правото, което се прилага спрямо вносителя на данни или подизпълнител, му налага задължения за дерогирание от приложимото право за защита на данните, които се простират извън ограниченията, необходими в едно демократично общество, предвидени в член 13 от Директива 95/46/ЕО, когато тези задължения могат да има съществени неблагоприятни последици за гаранциите, предоставени от приложимото право за защита на данните и стандартните договорни клаузи;
- б) компетентен орган е установил, че вносителят на данни или подизпълнител не е спазил стандартните договорни клаузи от приложението; или
- в) е много вероятно стандартните договорни клаузи от приложението да не са или да не бъдат спазени и продължаването на предаването да създаде непосредствен риск от тежка вреда за заинтересованите физически лица.

2. Забраната или спирането съгласно параграф 1 се отменя веднага след като причините за забраната или спирането престанат да съществуват.

3. Когато държавите-членки приемат мерки съгласно параграфи 1 и 2, те незабавно информират Комисията, която предоставя информацията на другите държави-членки.

Член 5

Комисията оценява прилагането на настоящото решение въз основа на съществуващата информация три години след неговото приемане. Тя представя доклад за направените констатации на комитета, създаден съгласно член 31 от Директива 95/46/ЕО. Докладът включва всички елементи, които могат да повлияят на оценката за достатъчната степен на стандартните договорни клаузи от приложението, и всички елементи, сочещи, че настоящото решение се прилага по дискриминационен начин.

Член 6

Настоящото решение се прилага от 15 май 2010 г.

Член 7

1. Решение 2002/16/ЕО се отменя, считано от 15 май 2010 г.

2. Договор, сключен между износител на данни и вносител на данни съгласно Решение 2002/16/ЕО преди 15 май 2010 г., остава в сила и продължава да поражда последици, докато пре-

даването и операциите по обработване на данни, които се предмет на договора, остават непроменени и личните данни, обхванати от настоящото решение, продължават да бъдат предавани между страните. Ако договарящите се страни решат да направят промени в това отношение или да предадат за подизпълнение операциите по обработването, които са предмет на договора, те са длъжни да сключат нов договор, който трябва да бъде съобразен със стандартните договорни клаузи, съдържащи се в приложението.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 5 февруари 2010 година.

За Комисията

Jacques BARROT

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

СТАНДАРТНИ ДОГОВОРНИ КЛАУЗИ (ЛИЦА, ОБРАБОТВАЩИ ДАННИТЕ)

За целите на член 26, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО при предаването на лични данни на лица, обработващи данните, установени в трети страни, които не осигуряват подходяща степен на защита на данните

Име на организацията износител на данни:

Адрес:

Тел:; факс:; електронна поща:

Друга информация, необходима за идентифициране на организацията:

.....

(наричана по-нататък „износител на данни“)

и

Име на организацията вносител на данни:

Адрес:

Тел:; факс:; електронна поща:

Друга информация, необходима за идентифициране на организацията:

.....

(наричана по-нататък „вносител на данни“)

наричани по-нататък поотделно „страна“ и заедно „страни“,

СЕ СПОРАЗУМЯВА за следните договорни клаузи (наричани по-нататък „клаузите“) с цел да бъдат предоставени достатъчни гаранции по отношение на защитата на личния живот и основните права и свободи на физическите лица при предаването от износителя на данни на вносителя на данни на личните данни, посочени в допълнение 1.

Клауза 1

Определения

По смисъла на клаузите:

- а) „лични данни“, „специални категории от данни“, „обработване“, „администратор“, „лице, обработващо данни“, „физическо лице“ и „надзорен орган“ имат същото значение като в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾;
- б) „износител на данни“ означава администраторът, който предава личните данни;
- в) „вносител на данни“ означава лицето, обработващо данните, което приема да получава от износителя на данни лични данни, предназначени за обработване от името на износителя на данни след предаване съгласно неговите инструкции и при условията на клаузите, и което не е част от системата на трета страна, осигуряваща достатъчна степен на защита по смисъла на член 25, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО;

⁽¹⁾ Страните могат да възпроизведат в настоящата клауза определенията и значенията, съдържащи се в Директива 95/46/ЕО, ако предпочитат договорът да бъде разглеждан самостоятелно.

- г) „подизпълнител“ означава всяко лице, обработващо данни, наето от вносителя на данни или от всеки друг подизпълнител на вносителя на данни, което приема да получава от вносителя на данни или от всеки друг подизпълнител на вносителя на данни лични данни, предназначени за извършване на дейности по обработване изключително от името на износителя на данни след предаване съгласно неговите инструкции, при условията на клаузите и условията на писмения договор за предаване за подизпълнение;
- д) „приложимо право за защита на данните“ означава законодателството, защитаващо основните права и свободи на лицата, и по-специално правото на личен живот при обработването на лични данни, приложимо към администратор на данни в държавата-членка, в която е установен износителят на данни;
- е) „технически и организационни мерки за сигурност“ означава мерките, предназначени да защитават личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване или неволно загубване, промяна, неразрешено разкриване или достъп, особено когато обработването предполага предаването на данни по мрежа, и срещу всяка друга незаконна форма на обработване.

Клауза 2

Подробности за предаването

Подробностите за предаването и особено специалните категории от лични данни, ако е приложимо, са посочени в допълнение 1, което съставлява неразделна част от клаузите.

Клауза 3

Клауза в полза на трето лице

1. Заинтересованото физическо лице може да иска прилагането спрямо износителя на данни на настоящата клауза, клауза 4, букви б)—и), клауза 5, букви а)—д) и букви ж)—й), клауза 6, параграфи 1 и 2, клауза 7, клауза 8, параграф 2 и клаузи 9—12, като трето лице бенефициер.
2. Заинтересованото физическо лице може да иска прилагането спрямо вносителя на данни на настоящата клауза, клауза 5, букви а)—д) и буква ж), клауза 6, клауза 7, клауза 8, параграф 2 и клаузи 9—12, в случай че износителят на данни е изчезнал фактически или е престанал да съществува юридически, освен ако правоприменник не е поел всички правни задължения на износителя на данни чрез договор или по закон, в резултат на което правата и задълженията на износителя на данни преминават върху правоприменника, в който случай физическото лице може да иска прилагането им спрямо правоприменника.
3. Заинтересованото физическо лице може да иска прилагането спрямо вносителя на данни на настоящата клауза, клауза 5, букви а)—д) и буква ж), клауза 6, клауза 7, клауза 8, параграф 2 и клаузи 9—12, в случай че износителят на данни е изчезнал фактически или е престанал да съществува юридически, освен ако правоприменник не е поел всички правни задължения на износителя на данни чрез договор или по закон, в резултат на което правата и задълженията на износителя на данни преминават върху правоприменника, в който случай физическото лице може да иска прилагането им спрямо правоприменника. Такава гражданска отговорност на подизпълнителя е ограничена до собствените му операции по обработване съгласно клаузите.
4. Страните не възразяват срещу това заинтересованото физическо лице да бъде представявано от асоциация или друга организация, ако то изрично пожелае това и ако националното право го позволява.

Клауза 4

Задължения на износителя на данни

Износителят на данни приема и гарантира, че:

- а) обработването, включително самото предаване, на лични данни се извършва и ще продължава да се извършва съгласно съответните разпоредби на приложимото право за защита на данните (и ако е приложимо, съответните компетентни органи на държавата-членка, в която е установен износителят на данни, са били уведомени за обработването) и не нарушава съответните разпоредби на тази държава;
- б) е инструктирал и по време на периода на услугите по обработване на личните данни ще инструктира вносителя на данни да обработва предаваните лични данни единствено от името на износителя на данни и в съответствие с приложимото право за защита на данните и клаузите;

- в) вносителят на данни осигурява достатъчни гаранции по отношение на техническите и организационните мерки за сигурност, посочени в допълнение 2 към настоящия договор;
- г) след оценка на изискванията на приложимото право за защита на данните мерките за сигурност са годни да защитават личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване или неволно загубване, промяна, неразрешено разкриване или достъп, особено когато обработването предполага предаването на данни по мрежа, и срещу всяка друга незаконна форма на обработване и че тези мерки гарантират равнище на сигурност, адаптирано към рисковете, свързани с обработването и характера на данните, подлежащи на защита, като се имат предвид равнището на технологично развитие и разходите за тяхното изпълнение;
- д) ще осигури спазването на мерките за сигурност;
- е) ако предаването включва специални категории от данни, заинтересованото физическо лице е било информирано или ще бъде информирано преди или непосредствено след предаването, че неговите данни могат да бъдат предадени на трета страна, която не осигурява достатъчна степен на защита по смисъла на Директива 95/46/ЕО;
- ж) ще изпрати всяко уведомление, получено от вносителя на данни или от подизпълнител съгласно клауза 5, буква б) и клауза 8, параграф 3, на надзорния орган за защита на данните, ако износителят на данни реши да продължи предаването или да отмени спирането;
- з) при поискване ще предостави на заинтересованото физическо лице копие от клаузите, с изключение на допълнение 2 и кратко описание на мерките за сигурност, както и копие от всеки договор за предаване за подизпълнение, който следва да бъде сключен в съответствие с клаузите, освен ако клаузите или договорът съдържат търговска информация, като в такъв случай тази търговска информация може да бъде премахната;
- и) в случай на предаване за подизпълнение, дейността по подизпълнение се извършва съгласно клауза 11 от подизпълнител, който предоставя поне същата степен на защита на личните данни и правата на заинтересованото физическо лице като вносителя на данни съгласно клаузите; и
- й) ще осигури спазването на клауза 4, букви а)—и).

Клауза 5

Задължения на вносителя на данни ⁽¹⁾

Вносителят на данни приема и гарантира, че:

- а) ще обработва личните данни единствено от името на износителя на данни и в съответствие с неговите инструкции и клаузите; ако не може да осигури такова съответствие по каквито и да е причини, той приема да информира своевременно износителя на данни за невъзможността да осигури съответствие, като в такъв случай износителят на данни може да спре предаването на данни и/или да прекрати договора;
- б) няма причини да се смята, че приложимото за него законодателство го възпрепятства да изпълнява инструкциите, получени от износителя на данни, и задълженията си по договора и че в случай на промяна на това законодателство, която може да има съществени неблагоприятни последици върху гаранциите и задълженията, предвидени от клаузите, той своевременно ще уведоми износителя на данни за промяната без забавяне, като в такъв случай износителят на данни може да спре предаването на данни и/или да прекрати договора;
- в) прилага техническите и организационните мерки за сигурност, посочени в допълнение 2, преди обработването на предаваните лични данни;

⁽¹⁾ Императивните изисквания на националното законодателство, прилагащи се за вносителя на данни, които не се простират извън необходимото в едно демократично общество, въз основа на един от интересите, изброени в член 13, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО, т.е. ако те представляват необходима мярка за гарантиране на националната сигурност, отбраната, обществената сигурност, предотвратяването, разследването, разкриването и преследването на престъпления или на нарушения на етичните кодекси при регламентираните професии, важни икономически и финансови интереси на държавата или защитата на заинтересованото физическо лице или на правата и свободите на други лица, не са в противоречие със стандартните договорни клаузи. Няколко примера за такива императивни изисквания, които не се простират извън необходимото в едно демократично общество, са *inter alia* международно признатите санкции, изискванията за данъчно деклариране или изискванията за деклариране на мерки срещу изпирането на пари.

- г) своевременно ще уведомява износителя на данни за:
- i) всяко правнообвързващо искане за разкриване на личните данни от правоприлагащ орган, освен ако в закона не е предвидено друго, като например наказателноправна забрана за разкриване на информация с цел запазване на тайната на разследване от страна на правоприлагащ орган,
 - ii) всеки случай на неволен или неразрешен достъп, и
 - iii) всяко искане, получено пряко от заинтересованите физически лица, без да отговаря на такова искане, освен ако не му е било разрешено;
- д) ще обработва своевременно и по необходимия начин всички запитвания от страна на износителя на данни, свързани с начина му на обработване на личните данни, подлежащи на предаване, и ще се съобразява с насоките на надзорния орган по отношение на обработването на предаваните данни;
- е) по искане на износителя на данни ще предостави оборудването и средствата си за обработване на данни за проверка на обхванатите от клаузите дейности по обработване, която проверка се извършва от износителя на данни или от контролен орган, съставен от независими членове с необходимата професионална квалификация, който е длъжен да пази служебна тайна, избран от износителя на данни, ако е приложимо, със съгласието на надзорния орган;
- ж) при поискване ще предостави на заинтересованото физическо лице копие от клаузите или всеки наличен договор за предаване за подизпълнение, освен ако клаузите или договорът съдържат търговска информация, като в такъв случай тази търговска информация може да бъде премахната, с изключение на допълнение 2, което ще бъде заменено от кратко описание на мерките за сигурност в случаите, в които заинтересованото физическо лице не може да получи копие от износителя на данни;
- з) в случай на предаване за подизпълнение той предварително е информирал износителя на данни и е получил предварителното му писмено съгласие;
- и) услугите по обработване от страна на подизпълнителя ще се извършват в съответствие с клауза 11;
- й) ще изпрати своевременно на износителя на данни копие от всяко споразумение за предаване за подизпълнение, което сключи съгласно клаузите.

Клауза 6

Отговорност

1. Страните се споразумяват, че всяко физическо лице, което претърпи вреда в резултат на нарушаване на задълженията, посочени в клауза 3 или в клауза 11 от страна на една от страните или на подизпълнител, има право да получи обезщетение от износителя на данни за претърпяната вреда.

2. Ако заинтересованото физическо лице не може да подаде иск за обезщетение в съответствие с параграф 1, произтичащ от нарушение от страна на вносителя на данни или негов подизпълнител на техните задължения, посочени в клауза 3 или в клауза 11, поради това, че износителят на данни е изчезнал фактически или е престанал да съществува юридически или е изпаднал в несъстоятелност, вносителят на данни приема, че заинтересованото физическо лице може да подаде иск срещу него, както ако той би бил износителя на данни, освен ако правоприменник не е поел всички правни задължения на износителя на данни чрез договор или по закон, в който случай физическото лице може да иска прилагането на правата си спрямо правоприменника.

Вносителят на данни не може да се позовава на нарушение от страна на подизпълнител на неговите задължения, за да избегне собствената си отговорност.

3. Ако заинтересованото физическо лице не може да подаде срещу износителя на данни или срещу вносителя на данни иска, посочен в параграфи 1 и 2, произтичащ от нарушение от страна на подизпълнителя на неговите задължения, посочени в клауза 3 или в клауза 11, поради това, че износителят на данни и вносителят на данни са изчезнали фактически или са престанали да съществуват юридически или са изпаднали в несъстоятелност, подизпълнителят приема, че заинтересованото физическо лице може да подаде иск срещу него във връзка със собствените му операции по обработване съгласно клаузите, както ако той би бил износителят на данни или вносителят на данни, освен ако правоприменник не е поел всички правни задължения на износителя на данни или на вносителя на данни чрез договор или по закон, в който случай физическото лице може да иска прилагането на правата си спрямо правоприменника. Отговорността на подизпълнителя е ограничена до собствените му операции по обработване съгласно клаузите.

Клауза 7

Медиация и съд

1. Вносителят на данни приема, че ако заинтересованото физическо лице се позове спрямо него на права като трето лице бенефициер и/или търси обезщетение за вреди съгласно настоящите клаузи, вносителят на данни ще приеме решението на заинтересованото физическо лице:

- а) да предаде спора за медиация от страна на независимо лице или, ако е приложимо, от страна на надзорния орган;
- б) да предаде спора на съдилищата в държавата-членка, в която е установен износителят на данни.

2. Страните се споразумяват, че изборът на заинтересованото физическо лице не засяга неговите материални или процесуални права да търси обезщетение в съответствие с други разпоредби на националното или международното право.

Клауза 8

Сътрудничество с надзорните органи

1. Износителят на данни приема да депозира копие от настоящия договор при надзорния орган, ако той го поиска или ако такова депозиране се изисква съгласно приложимото право за защита на данните.

2. Страните се споразумяват, че надзорният орган има право да извършва проверка на вносителя на данни и на всеки подизпълнител със същия обхват и при същите условия, които биха се прилагали за проверка на износителя на данни съгласно приложимото право за защита на данните.

3. Вносителят на данни своевременно информира износителя на данни за наличието на законодателство, приложимо спрямо него или негов подизпълнител, което възпрепятства извършването на проверка на вносителя на данни или на негов подизпълнител съгласно параграф 2. В такъв случай износителят на данни има право да предприеме мерките, предвидени в клауза 5, буква б).

Клауза 9

Приложимо право

Клаузите трябва да бъдат съобразени с правото на държавата-членка, в която е установен износителят на данни, а именно

Клауза 10

Изменение на договора

Страните се ангажират да не изменят, нито да променят клаузите. Ако е необходимо, страните могат да прибавят клаузи по търговски въпроси, при условие че те не противоречат на клаузата.

Клауза 11

Предаване за подизпълнение

1. Вносителят на данни няма да предава за подизпълнение операциите по обработване, извършвани от името на износителя на данни съгласно клаузите, без предварителното писмено съгласие на износителя на данни. Вносителят на данни предава за подизпълнение задълженията си съгласно клаузите със съгласието на износителя на данни само посредством писмено споразумение с подизпълнителя, което налага на подизпълнителя същите задължения като тези, наложени на вносителя на данни съгласно клаузите ⁽¹⁾. Ако подизпълнителят не изпълни задълженията си за защита на данните по такова писмено споразумение, вносителят на данни носи пълна отговорност спрямо износителя на данни за изпълнението на задълженията на подизпълнителя по споразумението.

2. Предварителният писмен договор между вносителя на данни и подизпълнителя предвижда също така клауза в полза на трето лице, като тази от клауза 3, за случаи, в които заинтересованото физическо лице не може да подаде иска за обезщетение, посочен в клауза 6, параграф 1, срещу износителя на данни или срещу вносителя на данни поради това, че те са изчезнали фактически или са престанали да съществуват юридически или са изпаднали в несъстоятелност, и няма правоприменик, който да е поел всички правни задължения на износителя на данни или на вносителя на данни чрез договор или по закон. Такава гражданска отговорност на подизпълнителя е ограничена до собствените му операции по обработване съгласно клаузите.

3. Разпоредбите, свързани със защитата на данните при предаване за подизпълнение на договора, посочени в параграф 1, трябва да бъдат съобразени с правото на държавата-членка, в която е установен износителят на данни, а именно

⁽¹⁾ Това изискване може да бъде изпълнено, като подизпълнителят също подпише договора, сключен между износителя и вносителя на данни съгласно настоящото решение.

4. Износителят на данни поддържа списък със споразумения за предаване за подизпълнение, сключени съгласно клаузите и за които е изпратено уведомление от страна на вносителя на данни съгласно клауза 5, буква й), който списък се актуализира поне веднъж годишно. Надзорният орган за защита на данните на износителя на данни има достъп до списъка.

Клауза 12

Задължение след приключване на услугите по обработване на лични данни

1. Страните се споразумяват, че при приключване на предоставянето на услуги по обработване на лични данни вносителят на данни и подизпълнителят, по избор на износителя на данни, връщат всички предадени лични данни и направените копия на износителя на данни или унищожават всички лични данни и удостоверяват този факт на износителя на данни, освен ако приложимото спрямо вносителя на данни законодателство го възпрепятства да върне или да унищожи всички или част от предадените лични данни. В такъв случай вносителят на данни гарантира, че той ще осигури поверителността на предадените лични данни и повече няма да ги обработва активно.

2. Вносителят на данни и подизпълнителят гарантират, че при поискване от износителя на данни и/или от надзорния орган те ще предоставят оборудването и средствата си за обработване на данни за проверка на мерките, посочени в параграф 1.

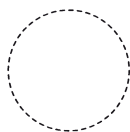
От името на износителя на данни:

Име (изписва се изцяло):

Длъжност:

Адрес:

Друга информация, която е необходима, за да бъде договорът правнообвързващ (ако има такава):

(печат на организацията)

Подпис

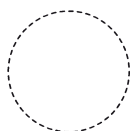
От името на вносителя на данни:

Име (изписва се изцяло):

Длъжност:

Адрес:

Друга информация, която е необходима, за да бъде договорът правнообвързващ (ако има такава):

(печат на организацията)

Подпис

Допълнение 1

Към стандартните договорни клаузи

Допълнението е неразделна част от клаузите и трябва да бъде попълнено и подписано от страните

Държавите-членки могат да допълнят или да уточнят в съответствие с националния си процесуален ред всяка допълнителна информация, която трябва да се съдържа в настоящото допълнение

Износител на данни

Износителят на данни е (моля, посочете накратко дейностите, свързани с предаването):

.....

.....

.....

Вносител на данни

Вносителят на данни е (моля, посочете накратко дейностите, свързани с предаването):

.....

.....

.....

Заинтересовани физически лица

Предаваните лични данни засягат следните категории физически лица (моля, посочете):

.....

.....

.....

Категории данни

Предаваните лични данни засягат следните категории данни (моля, посочете):

.....

.....

.....

Специални категории данни (ако е необходимо)

Предаваните лични данни засягат следните специални категории данни (моля, посочете):

.....

.....

.....

Операции по преработване

Предаваните лични данни ще бъдат подложени на следните основни дейности по обработване (моля, посочете):

.....

.....

.....

ИЗНОСИТЕЛ НА ДАННИ

Име:

Подпис на упълномощено лице

ВНОСИТЕЛ НА ДАННИ

Име:

Подпис на упълномощено лице

Допълнение 2

Към стандартните договорни клаузи

Допълнението е неразделна част от клаузите и трябва да бъде попълнено и подписано от страните

Описание на техническите и организационните мерки за сигурност, прилагани от вносителя на данни в съответствие с клауза 4, буква г) и клауза 5, буква в) (или приложен документ/законодателство):

.....

.....

.....

.....

ПРИМЕРНА КЛАУЗА ЗА ОБЕЗЩЕТЯВАНЕ (ФАКУЛТАТИВНА)

Отговорност

Страните се споразумяват, че ако една от страните бъде обявена за отговорна за нарушаване на клаузите, извършено от другата страна, тази страна ще обезщети обявената за отговорна страна до размера на своята отговорност за всички разходи, тежести, вреди, разноси или загуби, които е понесла.

Обезщетяването зависи от това:

- а) износителят на данни да уведоми своевременно вносителя на данни за иска; и
- б) на вносителя на данни да бъде дадена възможност да си сътрудничи с износителя на данни при защитата и уреждането на иска ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Параграфът за отговорността е факултативен.

IV

(Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом)

РЕШЕНИЕ 2010/88/ОВППС/ПВР НА СЪВЕТА**от 30 ноември 2009 година****относно подписването, от името на Европейския съюз, на споразумението между Европейския съюз и Япония за правна взаимопомощ по наказателноправни въпроси**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

РЕШИ:

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално членове 24 и 38 от него,

като има предвид, че:

- (1) На 26—27 февруари 2009 г. Съветът реши да изпълномощи председателството, подпомагано от Комисията, да започне преговори за споразумение между Европейския съюз и Япония за правна взаимопомощ по наказателноправни въпроси. Преговорите протекоха успешно и бе съставено споразумение.
- (2) В отсъствието на двустранни договори за правна взаимопомощ между държавите-членки и Япония Европейският съюз се стреми да установи по-ефективно сътрудничество между своите държави-членки и Япония в областта на правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси.
- (3) Споразумението следва да бъде подписано при условие сключването му на по-късна дата,

Член 1

Одобрява се от името на Европейския съюз подписването на Споразумението между Европейския съюз и Япония за правна взаимопомощ по наказателноправни въпроси при условие сключването на посоченото споразумение.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лицето(лицата), упълномощено(и) да подпише(ат) споразумението от името на Европейския съюз при условие сключването му.

Съставено в Брюксел на 30 ноември 2009 година.

За Съвета

Председател

B. ASK

ПРЕВОД

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейския Съюз и Япония за правна взаимопомощ по Наказателноправни въпроси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ

и

ЯПОНИЯ,

В ЖЕЛАНИЕТО си да установят по-ефективно сътрудничество между държавите-членки на Европейския съюз и Япония в областта на правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси,

В ЖЕЛАНИЕТО си това сътрудничество да допринесе за борбата с престъпността,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента си да зачитат правосъдието, принципите на правовата държава и демокрацията, както и независимостта на съдебната система,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Предмет и цел

1. Замолената държава, при поискване от молещата държава, предоставя правна взаимопомощ (наричана по-долу „помощ“) във връзка с разследване, наказателно преследване и други производства, включително съдебни производства, по наказателноправни въпроси в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение не се прилага при екстрадиция, трансфер на производства по наказателноправни въпроси и изпълнение на присъди, налагащи наказания, различни от конфискацията, предвидена в член 25.

Член 2

Определения

За целите на настоящото споразумение:

- а) понятието „договарящи страни“ означава Европейският съюз и Япония;
- б) понятието „държава-членка“ означава държава-членка на Европейския съюз;
- в) понятието „държава“ означава държава-членка или Япония;
- г) понятието „предмети“ означава документи, справки и други веществени доказателства;
- д) понятието „собственост“ означава активи от всякакъв вид, независимо дали са веществени или невеществени, движими или недвижими, материални или нематериални, както и правни документи или инструменти, доказващи право на собственост или правен интерес по отношение на тези активи;
- е) понятието „средство на престъпление“ означава всяко имущество, което по някакъв начин, изцяло или частично, е използвано или е било приготвено за използване с цел извършване на престъпление;

ж) понятието „приходи“ означава всяко имущество, произтичащо или получено, пряко или косвено, от извършването на престъпление;

з) понятието „замразяване или изземване“ означава временна забрана за прехвърляне, преобразуване, разпореждане или преместване на имущество или временното поемане на пазенето или контрола над имуществото въз основа на разпореждане, издадено от съд или друг компетентен орган; и

и) понятието „конфискация“, което включва лишаването от право, когато това е приложимо, означава наказание или мярка, постановени от съд или друг съдебен орган вследствие на производство по отношение на едно или няколко престъпления, в резултат на което е постановено окончателно отнемане на имущество.

Член 3

Обхват на помощта

Помощта включва следното:

- а) снемане на свидетелски показания или обяснения;
- б) осигуряване на възможност за разпит чрез видеоконференция;
- в) събиране на предмети, включително чрез извършване на претърсване и изземване;
- г) получаване на справки, документи или извлечения от банкови сметки;
- д) оглед на лица, предмети или места;
- е) установяване на местонахождение и идентифициране на лица, предмети или места;
- ж) предоставяне на предмети, държани от законодателни, административни или съдебни органи на замолената държава, както и от нейните органи на местната власт;

- з) връчване на документи и информиране на лице относно покана за явяване в молещата държава;
- и) временно прехвърляне на задържано лице с цел даване на свидетелски показания или за други доказателствени цели;
- й) оказване на помощ в производства, свързани със замразяване или изземване и конфискация на приходите от престъпление или средството на престъпление; и
- к) всяка друга помощ, позволена съгласно законодателството на замолената държава и договорена между държава-членка и Япония.

Член 4

Определяне и отговорности на централните органи

Всяка държава определя централен орган, който отговаря за изпращането, получаването и предоставянето на отговор на искания за помощ, изпълнението на такива искания или предаването им на органите, които са компетентни да ги изпълнят съгласно законодателството на държавата. Централни органи са органите, посочени в приложение I към настоящото споразумение.

Член 5

Комуникация между централните органи

1. Искания за помощ съгласно настоящото споразумение се изпращат от централния орган на молещата държава до централния орган на замолената държава.

2. За целта на настоящото споразумение централните органи на държавите-членки и на Япония осъществяват пряк контакт помежду си.

Член 6

Органи, компетентни да отправят искания

Органите, които съгласно законодателствата на държавите са компетентни да отправят искания за помощ по силата на настоящото споразумение, са посочени в приложение II към него.

Член 7

Удостоверяване на автентичност

Не е необходимо да се удостоверява автентичността на документи, предоставени от държава съгласно настоящото споразумение, които са удостоверени с подпис или печат на компетентен орган или на централния орган на тази държава.

Член 8

Искания за помощ

- 1. Молещата държава отправя писмено искане.
- 2. В спешни случаи молещата държава може, след като е установила контакт със замолената държава, да отправи искане

чрез други надеждни средства за комуникация, включително факс или електронна поща. В такива случаи молещата държава предоставя допълнително писмено потвърждение на искането непосредствено след това, ако замолената държава го изисква.

3. Искането съдържа следното:

- а) наименованието на компетентния орган, провеждащ разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство;
- б) фактите относно предмета на разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство;
- в) естеството и фазата на разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство;
- г) текста или посочване на съответното законодателство, включително приложимите наказания в молещата държава;
- д) описание на исканата помощ; и
- д) описание на целта на исканата помощ.

4. Доколкото е възможно и необходимо в зависимост от исканата помощ, в искането се включва следното:

- а) информация относно самоличността и местонахождението на всяко лице, от което се изискват свидетелски показания, обяснения или предмети;
- б) списък на въпросите, които да бъдат зададени на лицето, от което се изискват свидетелски показания или обяснения;
- в) точно описание на лицата или местата, които да се претърсят, и на предметите, които да се издирят;
- г) обяснение защо молещата държава счита за необходимо и уместно да получи достъп до справки, документи или извлечения от банкови сметки за целите на разследване на дадено престъпление и друга информация, която може да улесни изпълнението на искането;
- д) информация относно лицата, предметите или местата, за които да се извърши оглед;
- е) информация относно лицата, предметите или местата, които да бъдат идентифицирани или чието местонахождение да бъде установено;
- ж) информация относно самоличността и местонахождението на лице, на което да бъде връчен документ или да бъде информирано относно покана, връзката на лицето с производството и начина, по който да бъде извършено връчването;

з) информация относно надбавките и разноските, на които ще има право лицето, от което се изисква да се яви пред компетентния орган на молещата държава; и

и) точно описание на приходите от престъпление или средствата на престъплението, тяхното местонахождение и самоличността на собственика им.

5. Доколкото е необходимо, в искането се включва и следното:

а) описание на всеки конкретен начин на действие или процедура, които да се следват при изпълнението на искането;

б) описание на мотивите за поверителност във връзка с искането; и

в) всяка друга информация, която следва да се представи на вниманието на замолената държава с цел улесняване изпълнението на искането.

6. Ако замолената държава счита, че информацията, включена в искане за помощ, не е достатъчна, за да отговори на изискванията по настоящото споразумение, за да даде възможност за изпълнение на искането, тя може да поиска да ѝ бъде предоставена допълнителна информация.

Член 9

Език

Искане и други документи, приложени към него, се придружават от превод на официален език на замолената държава или във всички, или при спешни случаи — на един от езиците, изброени в приложение III към настоящото споразумение.

Член 10

Изпълнение на искания

1. Замолената държава своевременно изпълнява искане в съответствие със съответните разпоредби на настоящото споразумение. Компетентните органи на замолената държава вземат всички възможни мерки, които са в правомощията им, за да гарантират изпълнението на искането.

2. Дадено искане се изпълнява чрез вземане на мерките, които са в съответствие със законодателството на замолената държава. Конкретният начин или процедура, описани в искането, посочено в член 8, параграф 4, буква ж) или параграф 5, буква а), се следват, доколкото това не противоречи на законодателството на замолената държава и когато е практически осъществимо. В случай че изпълнението на дадено искане по описания в него начин или процедура създава практическо затруднение за замолената държава, тя се консултира с молещата държава, за да разреши този практически проблем.

3. Ако се счита, че изпълнението на искане представлява намеса в текущо разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, в замо-

лената държава, последната може да отложи изпълнението. Замолената държава информира молещата държава за мотивите за отлагането и се консултира с нея относно по-нататъшната процедура. Вместо да отложи изпълнението, замолената държава може да обвърже изпълнението с условия, чието изпълнение е счетено за необходимо, след консултации с молещата държава. Ако молещата държава приеме тези условия, тя се съобразява с тях.

4. Замолената държава полага всички усилия за запазване на поверителността на факта, че е отправено искане, както и относно съдържанието на искането, резултата от изпълнението на искането и друга информация, която е от значение за изпълнението на искането, ако молещата държава е поискала такава поверителност. Ако изпълнението на дадено искане е невъзможно без разкриване на такава информация, замолената държава информира молещата държава, която решава дали въпреки това искането следва да бъде изпълнено.

5. Замолената държава отговаря на обосновани запитвания от молещата държава относно статуса на изпълнението на дадено искане.

6. Замолената държава своевременно информира молещата държава за резултата от изпълнението на искане и предоставя на молещата държава свидетелски показания, обяснения или предмети, събрани в хода на това изпълнение, включително всяко твърдение на лице, от което се изискват свидетелски показания, обяснения или предмети, отнасящо се до имунитет, недееспособност или привилегии съгласно законодателството на молещата държава. Замолената държава предоставя оригинали или, при наличие на разумни основания, заверени преписи от справки или документи. Ако дадено искане не може да бъде изпълнено изцяло или частично, замолената държава информира молещата държава за причините за това.

Член 11

Основания за отказ на помощ

1. Помощ може да бъде отказана, ако замолената държава счита, че:

а) дадено искане се отнася до политическо престъпление или престъпление, свързано с политическо престъпление;

б) съществува вероятност с изпълнението на искане да бъде засегнат нейният суверенитет, сигурност, обществен ред или други съществени интереси. За целите на настоящата буква замолената държава може да счита, че изпълнението на искане относно престъпление, наказуемо със смърт съгласно законодателството на молещата държава или, в отношенията между една държава-членка, посочена в приложение IV към настоящото споразумение, и Япония — престъпление, наказуемо с доживотен затвор съгласно законодателството на молещата държава, може да засегне съществени интереси на замолената държава, освен ако тя и молещата държава не се споразумеят за условия, при които искането може да бъде изпълнено;

в) налице са добре обосновани причини да се предполага, че искането за помощ е отправено с цел преследване или наказване на лице на основание на неговата раса, религия, националност, етнически произход, политически възгледи или сексуална ориентация или че положението на това лице може да бъде влошено поради някоя от тези причини;

г) лице, което е субект на наказателно разследване, преследване или друго производство, включително съдебно производство, за което се иска помощ в молещата държава, вече е било осъдено или оправдано в държава-членка или Япония с окончателен съдебен акт за същите факти; или

д) дадено искане не отговаря на изискванията на настоящото споразумение.

2. Замолената държава може да откаже помощ, която би изисквала налагането на принудителни мерки съгласно нейното законодателство, ако счете, че съгласно нейното законодателство поведението, което е предмет на разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, в молещата държава не би съставлявало престъпление. В отношенията между Япония и две държави-членки, посочени в приложение IV към настоящото споразумение, помощ може да бъде отказана, ако замолената държава счете, че съгласно нейното законодателство поведението, което е предмет на разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, в молещата държава, не би съставлявало престъпление.

3. Не се отказва помощ от съображения за опазване на банкова тайна.

4. Преди да бъде отказана помощ по силата на настоящия член, замолената държава се консултира с молещата държава, когато счете, че помощта може да бъде оказана при определени условия. Ако молещата държава приеме тези условия, тя се съобразява с тях.

5. Ако бъде отказана помощ, замолената държава информира молещата държава за мотивите за отказа си.

Член 12

Разходи

1. Замолената държава поема всички разходи, свързани с изпълнението на искане, освен ако между молещата и замолената държава не е уговорено друго.

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, молещата държава поема:

а) възнагражденията за вещи лица;

б) разходите за писмен и устен превод и протоколиране;

в) надбавките и разноските, свързани с пътуване на лицата съгласно членове 22 и 24;

г) разходите за установяване на видеовръзка и разходите, произтичащи от обслужване на видеовръзка в замолената държава; и

д) разходи от извънреден характер;

освен ако между молещата и замолената държава не е уговорено друго.

3. Ако изпълнението на искане би наложило разходи от извънреден характер, молещата държава и замолената държава се консултират помежду си, за да определят условията, при които искането да бъде изпълнено.

Член 13

Ограничения на използването на свидетелски показания, обяснения, предмети или информация

1. Молещата държава не може да използва свидетелски показания, обяснения, предмети или друга информация, включително лични данни, предоставени или придобити по друг начин по силата на настоящото споразумение, освен при разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство, описано в искането, без предварителното съгласие на замолената държава. Като дава предварителното си съгласие, замолената държава-членка може да постави всички условия, които счете за необходими.

2. Замолената държава може да поиска свидетелски показания, обяснения, предмети или друга информация, включително лични данни, предоставени или придобити по друг начин по силата на настоящото споразумение, да бъдат считани за поверителни или да се използват само при посочените от нея условия. Ако молещата държава се съгласи да спазва такава поверителност или приеме тези условия, тя се съобразява с тях.

3. При извънредни обстоятелства дадена държава може в момента на предоставяне на свидетелски показания, обяснения, предмети или друга информация, включително лични данни, да поиска получаващата ги държава да осигури информация за начина, по който те са били използвани.

Член 14

Транспорт, поддръжка и връщане на предмети

1. Замолената държава може да поиска от молещата държава да транспортира и поддържа предмети, предоставени по силата на настоящото споразумение, в съответствие с условията, посочени от замолената държава, включително условията, които са сметени за необходими за защита на интересите на трети лица по отношение на съответните предмети.

2. Замолената държава може да поиска молещата държава да върне всеки предмет, предоставен по силата на настоящото споразумение, в съответствие с условията, посочени от замолената държава, след като тези предмети са били използвани за целите, описани в дадено искане.

3. Молещата държава изпълнява искане, направено съгласно параграф 1 или 2. Когато е отправено такова искане, молещата държава не може да прави оглед на предметите без предварителното съгласие на замолената държава, ако огледът уврежда или би могъл да увреди предмета.

Член 15

Снемане на свидетелски показания или обяснения

1. Замолената държава сменя свидетелски показания или обяснения. За тази цел замолената държава налага принудителни мерки, ако такива са необходими, а молещата държава предоставя на замолената държава информация, обосноваваща такива мерки съгласно законодателството на замолената държава.

2. Замолената държава полага всички усилия да осигури присъствието на лицата, които са посочени в искане за снемане на свидетелски показания или обяснения при изпълнение на искане, и да позволи на тези лица да разпитат лицето, чиито показания или обяснения се изискват. В случай че такъв пряк разпит не е разрешен, на лицата се дава възможност да представят въпроси, които да бъдат зададени на лицето, чиито показания или обяснения се изискват.

3. Ако лице, чиито показания и обяснения се изискват съгласно настоящия член, се позове на имунитет, недееспособност или привилегия по силата на законодателството на молещата държава, свидетелските показания или обяснения се снемат независимо от това, освен ако искането съдържа декларация от молещата държава, че когато има позоваване на имунитет, недееспособност или привилегия, свидетелските показания или обяснения не могат да бъдат снети.

Член 16

Разпит чрез видеоконференция

1. Ако дадено лице е в замолената държава и е необходимо да даде показания пред компетентните органи на молещата държава-членка в качеството на свидетел или вешо лице, замолената държава-членка може да способства за снемането на свидетелски показания или обяснения от тези компетентни органи чрез видеоконференция, ако това е необходимо за производството на молещата държава. При необходимост молещата и замолената държава се консултират помежду си, за да се улесни разрешаването на правни, технически или логистични въпроси, които могат да възникнат в хода на изпълнението на искането.

2. При разпит чрез видеоконференция се прилагат следните правила, освен ако между молещата и замолената държава не е уговорено друго:

- а) органът на замолената държава ще идентифицира подлежащото на разпит лице, посочено в искането, и ще покани това лице, за да улесни неговото явяване;
- б) разпитът ще се извърши пряко от компетентния орган на молещата държава или под негово ръководство съгласно

неговото законодателство и основните принципи на правото на замолената държава;

- в) на разпита ще присъства органът на замолената държава, подпомаган при необходимост от преводач, и ще наблюдава извършването на разпита. Ако органът на замолената държава е на мнение, че по време на разпита се нарушават основните принципи на правото на замолената държава, той незабавно ще вземе необходимите мерки, за да се гарантира, че разпитът ще продължи, като се спазват въпросните принципи;
- г) по искане на молещата държава или на лицето, подлежащо на разпит, замолената държава ще осигури на това лице съдействие от устен преводач, ако е необходимо; и
- д) подлежащото на разпит лице може да се позове на правото да не дава показания, което би имало съгласно законодателството на молещата или на замолената държава. Ще бъдат предприети и други мерки, необходими за защитата на лицето, които органите на молещата и на замолената държава договорят помежду си.

Член 17

Събиране на предмети

1. Замолената държава събира предмети. За тази цел замолената държава прилага принудителни мерки, включително претърсване и изземване, ако такива са необходими, а молещата държава предоставя на замолената държава информация, обосноваваща тези мерки съгласно законодателството на замолената държава.

2. Замолената държава полага всички необходими усилия да осигури присъствието на лицата, посочени в дадено искане, при събирането на предмети в изпълнение на искането.

Член 18

Банкови сметки

1. Замолената държава потвърждава дали физическо или юридическо лице, което е субект на наказателно разследване, притежава или контролира една или повече сметки в посочените в искането банки.

2. Замолената държава предоставя съответните справки, документи или извлечения от посочените сметки, справките за банкови операции, извършени в рамките на определен период по сметките, посочени в искането или определени в съответствие с параграф 1, както и съответните справки, документи или извлечения от които и да е сметки, от които се изпращат или по които се получават средства.

3. Задълженията, уредени в настоящия член, се прилагат само доколкото информацията е държана от банката, която поддържа сметката.

4. Замолената държава може да изпълни искане по параграфи 1 и 2 в зависимост от условията, които поставя по отношение на искане за събиране на предмети.

Член 19

Оглед на лица, предмети или места

1. Замолената държава извършва оглед на лица, предмети или места. За тази цел замолената държава прилага принудителни мерки, ако такива са необходими, а молещата държава предоставя на замолената държава информация, обосноваваща тези мерки съгласно законодателството на замолената държава.

2. Замолената държава полага всички необходими усилия да осигури присъствието на лицата, посочени в искане за оглед на лица, предмети или места, в хода на изпълнение на искането.

Член 20

Установяване на местонахождение и идентифициране на лица, предмети и места

Замолената държава полага всички усилия за установяване на местонахождението или идентифициране на лица, предмети или места.

Член 21

Предоставяне на предмети, държани от законодателни, административни, съдебни или местни органи

1. Замолената държава предоставя на молещата държава предмети, държани от законодателни, административни или съдебни органи на замолената държава, както и от техните местни органи, и които са общественодостъпни.

2. Замолената държава полага всички усилия за предоставяне на молещата държава на предмети, включително свидетелства за съдимост, държани от законодателните, административните или съдебните органи на замолената държава, както и на нейните местни органи, и които не са общественодостъпни, в същата степен и при същите условия, при които тези предмети биха били на разположение на нейните следствени или прокурорски органи.

Член 22

Връчване на документи и информирание на лице за покана

1. Замолената държава връчва документи, включително призовки или други документи, които изискват дадено лице да се яви пред компетентния орган на молещата държава, на лица, намиращи се в замолената държава. Замолената държава информира лице, намиращо се в тази държава, за това, че е призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава.

2. Когато искането се отнася до връчване на документ, изискващ явяване на лице пред компетентния орган на молещата държава, искането се получава от Централния орган на замолената държава не по-малко от петдесет (50) дни преди планираната дата на явяване. При спешни случаи замолената държава може да се откаже от това изискване.

3. Когато на молещата държава е известно, че адресатът не разбира езика, на който са изготвени или преведени документите, връчени или изпратени съгласно параграф 1, молещата държава полага усилия да преведе документите или поне важните части от тях и на разбираем за адресата език.

4. Документите, връчвани съгласно параграф 1, включват декларация, в която се посочва, че адресатът може да получи от компетентния орган, който е издал документа, или от други органи на молещата държава информация относно своите основни права и задължения във връзка с документите, ако има такива.

5. При съобщаване на резултата от връчването на документите в съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 10 замолената държава предоставя доказателство за връчването под формата на разписка, върху която получателят е положил дата и подпис, или под формата на декларация от молещата държава, че връчването е извършено, като се посочват датата, мястото и начинът на връчване. При поискване замолената държава своевременно информира молещата държава, когато е възможно, за отговора на лицето, което е поканено или призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава съгласно параграф 1.

6. Лице, което е било поканено или призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава съгласно параграф 1, но не се яви пред този орган, не може по тази причина да подлежи на наказание или принудителни мерки в молещата държава, дори ако в искането или в изпратените или връчените документи е предвидено обратното.

Член 23

Имунитет

1. Лице, което е поканено или призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава съгласно член 22, параграф 1:

- а) не подлежи на задържане, нито на друго ограничаване на личната свобода в тази държава поради поведение или осъждане, предшестващи отпътуването на лицето от замолената държава; или
- б) не е длъжно да свидетелства, нито да подпомага разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, освен производството, посочено в искането.

2. Ако имунитетът, посочен в параграф 1, не може да бъде осигурен, молещата държава посочва това в искането или във връчените документи, за да може лицето да бъде съответно информирано и да бъде в състояние да вземе решение дали да се яви пред компетентния орган на молещата държава.

3. Иmunитетът, предвиден в параграф 1, се прекратява, когато:

а) лицето, което в рамките на петнадесет (15) последователни дни от датата, от която присъствието му вече не се изисква от компетентния орган, или от датата, на която е било планирано да се яви пред този орган, но не го е направило, е разполагало с възможност да напусне страната, но въпреки това е останало доброволно в молещата държава; или

б) лицето, след като е напуснало молещата държава, доброволно се завръща в нея.

4. Когато на молещата държава е известно, че предвиденият в параграф 1 имунитет е прекратено в съответствие с параграф 3, букви а) и б), молещата държава незабавно информира за това замолената държава, ако замолената държава е поискала това и ако молещата държава счете, че е необходимо.

Член 24

Временно прехвърляне на задържани лица

1. Лице, което е задържано в замолената държава и чието присъствие на територията на молещата държава е необходимо за даване на свидетелски показания или за доказателствени цели, се прехвърля временно за посочените цели в молещата държава, ако лицето даде съгласието си и ако молещата и замолената държава се договорят за това, при условие че е допустимо съгласно законодателството на замолената държава.

2. Молещата държава продължава задържането на прехвърленото лице, освен ако замолената държава не позволи обратното.

3. Молещата държава незабавно връща прехвърленото лице на замолената държава, както е договорено преди това или съгласно друга договореност между молещата и замолената държава.

4. Времето, през което прехвърленото лице е било задържано в молещата държава, се приспада от изтърпяваното в замолената държава наказание.

5. Лицето, което е прехвърлено в молещата държава съгласно настоящия член, се ползва в молещата държава с имунитета, предвиден в член 23, параграф 1, до връщането му в замолената държава, освен ако лицето не даде съгласието си да даде показания или да подпомогне разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно

производство, освен посоченото в искането, и молещата и замолената държава не се договорят за това.

6. Лице, което не е съгласно да бъде прехвърлено при условията на настоящия член, не може на това основание да подлежи на наказание или принудителна мярка в молещата държава, дори когато в искането е заявено обратното.

Член 25

Замразяване или изземване и конфискация на приходи от престъпление или средство на престъпление

1. Замолената държава оказва съдействие, доколкото е позволено от законодателството ѝ, при производства, свързани със замразяването или изземването и конфискацията на приходи от престъпление или средство на престъпление.

2. Искането за конфискацията, посочена в параграф 1, се придружава от решение на съд или друг съдебен орган, с което се налага конфискацията.

3. Замолената държава, която съхранява приходите от престъпление и средствата на престъпления, може да прехвърли тези приходи или средства, изцяло или частично, на молещата държава, доколкото е разрешено от законодателството на замолената държава и при условия, които смята за подходящи.

4. При прилагането на този член законните права и интереси на добросъвестни трети страни се зачитат съгласно законодателството на замолената държава.

Член 26

Обмен на информация по собствена инициатива

1. Държавите-членки и Япония могат без предварително искане да си предоставят информация по наказателноправни въпроси, доколкото това е разрешено от законодателството на предоставящата държава.

2. Предоставящата държава може да налага условия относно използването на тази информация от получаващата държава. В такива случаи предоставящата държава уведомява предварително получаващата държава за естеството на предоставяната информация и за условията, на които подлежи използването ѝ. Ако приеме тези условия, получаващата държава е длъжна да се съобразява с тях.

Член 27

Връзка с други правни инструменти

1. Нищо в настоящото споразумение не пречи на която и да е държава да поиска помощ или да предостави помощ в съответствие с други приложими международни споразумения или съгласно приложимото си законодателство.

2. Нищо в настоящото споразумение не пречи държавите-членки и Япония да сключват международни споразумения, с които да потвърдят, допълнят, разширят или засилят разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 28

Консултации

1. При необходимост централните органи на държавите-членки и на Япония провеждат консултации с цел разрешаване на трудности, свързани с изпълнението на искане, и улесняване на бързата и ефективна помощ по настоящото споразумение, и с оглед на това могат да решат да предприемат необходимите мерки.

2. Ако е уместно, договарящите страни провеждат консултации по всеки въпрос, който може да възникне при изпълнението или прилагането на настоящото споразумение.

Член 29

Териториално прилагане

1. Настоящото споразумение се прилага на територията на Япония и, по отношение на Европейския съюз, на:

- а) териториите на държавите-членки; и
 - б) териториите, за чиито външни отношения отговаря дадена държава-членка, или държавите, които не са държави-членки, за които дадена държава-членка има други задължения в областта на външните отношения, когато това е договорено чрез разменени между договарящите страни дипломатически ноти, надлежно потвърдени от съответната държава-членка.
2. Прилагането на настоящото споразумение на територия или в държава, предмет на разширеното прилагане съгласно параграф 1, буква б), може да бъде прекратено от всяка договаряща страна с изпратено по дипломатически път шестмесечно писмено предизвестие до другата договаряща страна, когато това е надлежно потвърдено от съответната държава-членка и Япония.

Член 30

Статут на приложенията

Приложенията към настоящото споразумение представляват неразделна част от него. Приложения I, II и III могат да се

изменят с взаимното писмено съгласие на договарящите страни, без да се внасят промени в настоящото споразумение.

Член 31

Влизане в сила и прекратяване

1. Настоящото споразумение влиза в сила на тридесетия ден след датата, на която договарящите страни взаимно са се уведомили чрез размяна на дипломатически ноти, че са приключили своите съответни вътрешни процедури, необходими за привеждането в действие на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение се прилага за всяко искане за помощ, представено на или след датата, на която настоящото споразумение влиза в сила, независимо дали съответните действия, които са от значение за искането, са били извършени преди, на или след тази дата.

3. Всяка от договарящите страни може във всеки момент да прекрати настоящото споразумение, като писмено уведоми за това другата договаряща страна, и такова прекратяване влиза в сила шест месеца след датата на уведомяването.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящото споразумение.

СЪСТАВЕНО в два оригинални екземпляра на английски и японски език, като и двата текста са еднакво автентични, и подписано в Брюксел на тринадесети ноември 2009 г. и в Токио на петнадесети декември 2009 г. Настоящото споразумение се изготвя също така на български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език, като договарящите страни удостоверяват автентичността на тези текстове с размяна на дипломатически ноти.

За Европейския съюз

За Япония

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЦЕНТРАЛНИТЕ ОРГАНИ

Централните органи на договарящите страни са следните:

Кралство Белгия: Федерална публична служба „Правосъдие“, отдел „Международно сътрудничество по наказателни въпроси“;

Република България: Министерството на правосъдието;

Чешката република:

— преди делото да бъде заведено пред съд (т.е. по време на досъдебното производство): Върховната прокуратура на Чешката република, и

— след като делото бъде заведено пред съд (т.е. по време на съдебната фаза на наказателните производства): Министерството на правосъдието на Чешката република;

Кралство Дания: Министерството на правосъдието;

Федерална република Германия: федерална служба „Правосъдие“;

Република Естония: Министерството на правосъдието;

Ирландия: министърът на правосъдието, равенството и правната реформа или посочено от него лице;

Република Гърция: Министерството на правосъдието, прозрачността и правата на човека;

Кралство Испания: Министерството на правосъдието, генерална поддирекция „Международно правно сътрудничество“;

Френската република: Министерството на правосъдието, Службата за международна взаимопомощ по наказателноправни въпроси, дирекция „Наказателноправни въпроси и помилвания“;

Италианската република: Министерството на правосъдието, департамент „Съдебни въпроси“— генерална дирекция „Наказателноправни въпроси“;

Република Кипър: Министерството на правосъдието и обществения ред;

Република Латвия:

— по време на досъдебното разследване до започване на наказателното преследване: националната полиция,

— по време на досъдебното разследване до завеждане на делото в съда: Главната прокуратура, и

— по време на съдебното производство: Министерството на правосъдието;

Република Литва:

— Министерството на правосъдието на Република Литва, и

— Главната прокуратура на Република Литва;

Великото херцогство Люксембург: главният прокурор;

Република Унгария:

— Министерството на правосъдието и правоприлагането, и

— Главната прокуратура;

Република Малта: Главната прокуратура;

Кралство Нидерландия: Министерство на правосъдието в Хага;

Република Австрия: Министерството на правосъдието;

Република Полша:

— по време на досъдебната фаза: националната прокуратура,

— по време на съдебното производство: Министерството на правосъдието;

Португалската република: Главната прокуратура;

Румъния: Министерството на правосъдието и гражданските свободи, генерална дирекция „Сътрудничество“, дирекция „Международно право и договори“, отдел „Международно съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“;

Република Словения: Министерството на правосъдието, дирекция „Международно сътрудничество и международна правна помощ“;

Словашката република:

— в досъдебното производство: Главната прокуратура,

— в съдебната фаза: Министерството на правосъдието, и

— за приемане: Министерството на правосъдието;

Република Финландия: Министерството на правосъдието;

Кралство Швеция: Министерството на правосъдието;

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия: Служба вътрешни работи (централен орган на Обединеното кралство), Кралската служба за приходи и митници, Кралската данъчна служба и прокуратура;

Япония: министърът на правосъдието и Националната комисия за обществена безопасност или посочени от тях лица.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Във връзка с член 6 от настоящото споразумение органите, които съгласно законодателството на държавите са компетентни да отправят искания за помощ в съответствие с настоящото споразумение, са посочени по-долу:

Кралство Белгия: съдебните органи: следва да се разбира, че означава членове на съдебната власт, отговорни за правораздаването, разследващи магистрати и членове на прокуратурата.

Република България: Върховната касационна прокуратура на Република България за досъдебната фаза на наказателното производство и съдилищата на Република България за висящи наказателни дела в съдебната фаза на наказателното производство.

Чешката република: прокурорите и съдилищата на Чешката република.

Кралство Дания:

- окръжните съдилища, висшите съдилища и Върховният съд,
- прокуратурата, която включва:
 - Министерството на правосъдието,
 - директора на главната прокуратура,
 - прокурора, и
 - полицейските комисари.

Федерална република Германия:

- Федералното министерство на правосъдието,
- Федералният съд, Karlsruhe,
- главният прокурор на Федералния съд, Karlsruhe,
- федерална служба „Правосъдие“,
- Министерството на правосъдието на Baden-Württemberg, Stuttgart,
- Баварското министерство на правосъдието и защитата на потребителите, Мюнхен,
- Сенатският департамент за правосъдие, Берлин,
- Министерството на правосъдието на федерална провинция Brandenburg, Potsdam,
- Сенаторът за правосъдието и конституцията на свободния ханзейски град Бремен, Бремен,
- Съдебният орган на свободния ханзейски град Хамбург, Хамбург,
- Министерството на правосъдието, интеграцията и Европа на Хесен, Wiesbaden,
- Министерството на правосъдието на Mecklenburg-Vorpommern, Schwerin,
- Министерството на правосъдието на Lower-Saxony, Hanover,
- Министерството на правосъдието на федерална провинция North-Rhine/Westphalia, Düsseldorf,
- Министерството на правосъдието на федерална провинция Rhineland-Palatinate, Mainz,
- Министерството на правосъдието на Saarland, Saarbrücken,
- Министерството на правосъдието на Саксония, Дрезден,

- Министерството на правосъдието на федерална провинция Saxony-Anhalt, Magdeburg,
- Министерството на правосъдието, равенството и интеграцията на Schleswig-Holstein, Kiel,
- Министерството на правосъдието на Тюрингия, Erfurt,
- висшите окръжни съдилища,
- окръжните съдилища,
- районните съдилища,
- главните прокурори във висшите окръжни съдилища,
- директорите на прокуратурата на окръжните съдилища,
- Централната служба на съдебните администрации на федералните провинции за разследване на национални социалистически престъпления, Ludwigsburg,
- федерална служба „Криминална полиция“,
- Централното учреждение на германската служба за митнически разследвания.

Република Естония: съдии и прокурори.

Ирландия: директорът на прокуратурата.

Република Гърция: Главната прокуратура към Апелативния съд.

Кралство Испания: магистрати, съдии и прокурори в наказателните съдилища.

Френската република:

- председателите на висши съдилища, председателите на съдебни състави, съветници и съдии в наказателните съдилища,
- разследващите магистрати в такива съдилища,
- служителите на прокуратурата в такива съдилища, а именно:
 - главни прокурори,
 - заместник главни прокурори,
 - помощник главни прокурори,
 - прокурори и помощник прокурори,
 - представители на прокурорите в полицейските съдилища, и
 - прокурори във военните съдилища.

Италианската република:

Прокурори:

- директор на прокуратурата,
- помощник-прокурор,
- директор на военната прокуратура,
- помощник военен прокурор,
- главен прокурор,

- помощник главен прокурор,
- главен военен прокурор,
- помощник главен военен прокурор.

Съдии:

- мирови съдия,
- разследващ съдия,
- съдия-докладчик (в предварително изслушване),
- граждански съд,
- военен съд,
- наказателен съд,
- апелативен съд,
- апелативен наказателен съд,
- военно-апелативен съд,
- касационен съд.

Република Кипър:

- главният прокурор на републиката,
- началникът на полицията,
- директорът на митниците и акцизите,
- членовете на Службата за борба срещу изпирането на пари (MOKAS), и
- всеки друг орган или лице, който/което има право да извършва разследване и наказателно преследване в Кипър.

Република Латвия: следователи, прокурори и съдии.

Република Литва: съдии и прокурори.

Великото херцогство Люксембург: съдебните органи: следва да се разбира, че означава членове на съдебната власт, отговорни за правораздаването, разследващи магистрати и членове на прокуратурата.

Република Унгария: прокуратури и съдилища.

Република Малта:

- магистратският съд,
- съдът за непълнолетни нарушители,
- наказателният съд и апелативният наказателен съд,
- главният прокурор,
- заместник главният прокурор,
- правните служители в прокуратурата, и
- магистратите.

Кралство Нидерландия: членове на съдебната власт, отговарящи за правораздаването, разследващи магистрати и членове на прокуратурата.

Република Австрия: съдии и прокурори.

Република Полша: прокуратури и съдилища.

Португалската република: прокурорски служби във фазата на разследване, разследващи съдии и съдии в рамките на съдебното производство.

Румъния: съдилища и прокуратури към съдилищата.

Република Словения:

- съдии в районни съдилища,
- разследващи съдии,
- съдии в окръжни съдилища,
- съдии във висши съдилища,
- съдии във върховния съд,
- съдии в конституционния съд,
- прокурори в окръжни съдилища,
- прокурори във висши съдилища,
- прокурори във върховния съд.

Словашката република: съдии и прокурори.

Република Финландия:

- Министерството на правосъдието,
- Първоинстанционният съд, Апелативният съд и Върховният съд,
- прокурорите,
- полицейските органи, митническите органи и служителите на граничните служби в качеството им на органи, отговорни за предварителното разследване в рамките на наказателно производство съгласно Закона за предварително разследване по наказателни дела.

Кралство Швеция: съдилища и прокурори.

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия: съдилища и прокурори.

Япония: съдилища, председатели на съдебни състави, съдии, прокурори, помощник-прокурори и служители на Съдебна полиция.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Във връзка с член 9 от настоящото споразумение държавите-членки и Япония приемат следните езици:

Кралство Белгия: нидерландски, френски и немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република България: български във всички случаи и английски при спешни случаи.

Чешката република: чешки във всички случаи и английски при спешни случаи.

Кралство Дания: датски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Федерална република Германия: немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Естония: естонски и английски във всички случаи.

Ирландия: английски и ирландски във всички случаи.

Република Гърция: гръцки във всички случаи и английски при спешни случаи.

Кралство Испания: испански във всички случаи.

Френската република: френски във всички случаи.

Италианската република: италиански във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Кипър: гръцки и английски във всички случаи.

Република Латвия: латвийски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Литва: литовски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Великото херцогство Люксембург: френски и немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Унгария: унгарски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Малта: малтийски във всички случаи.

Кралство Нидерландия: нидерландски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Австрия: немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Полша: полски във всички случаи.

Португалската република: португалски във всички случаи и английски или френски при спешни случаи.

Румъния: румънски, английски или френски във всички случаи. По отношение на по-дългите документи Румъния си запазва правото в специфични случаи да изиска превод на румънски или да поръча превод за сметка на молещата държава.

Република Словения: словенски и английски във всички случаи.

Словашката република: словашки във всички случаи.

Република Финландия: фински, шведски и английски във всички случаи.

Кралство Швеция: шведски, датски или норвежки във всички случаи, освен ако органът, който разглежда искането, реши друго в конкретния случай.

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия: английски във всички случаи.

Япония: японски във всички случаи и английски при спешни случаи. Япония обаче си запазва правото при специфични спешни случаи да изиска превод на японски по отношение на искане на молещата държава, която не приема превод на английски съгласно настоящото приложение.

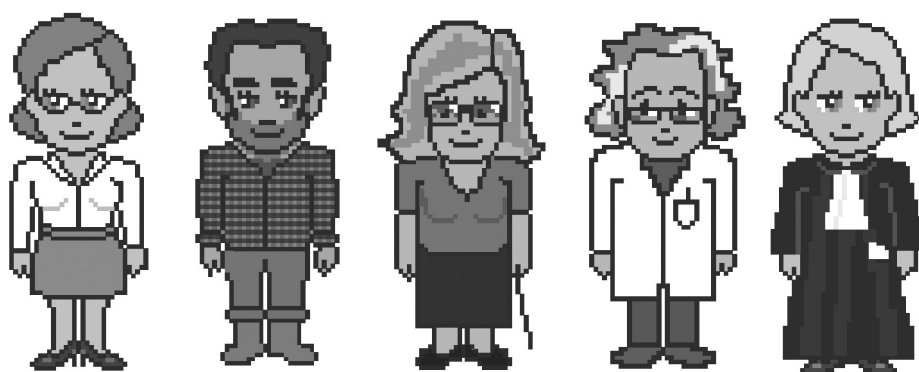
ПРИЛОЖЕНИЕ IV

По отношение на член 11, параграф 1, буква б) от настоящото споразумение посочената „една държава-членка“ в споменатия параграф е Португалската република.

По отношение на член 11, параграф 2 от настоящото споразумение посочените „две държави-членки“ в споменатия параграф са Република Австрия и Република Унгария.

EU Book shop

Всички публикации
на ЕС от интерес за ВАС!

bookshop.europa.eu

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG